

תת"ע 5669/07 - מדינת ישראל נגד וואננו זורה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5669-07-16 מדינת ישראל נ' וואננו זורה
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
וואננו זורה
הנאשמה

הכרעת דין

1. הנסי מזכה את הנאשם מחמת הספק.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפי ביום 16/04/17 בשעה 11:45, נהגה ברכבה וסתתה מנתיב נסיעתה, דבר שגרם להפרעה או סיכון לתנועה, וזאת בגין לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות").
3. הتبיעה הביאה עד מטעמה את השוטר חז' כהן עורך הדוח וכך נרשם בנסיבות המקירה: הנהל נהגה ברכב הנהל בכביש 4 לכיוון כללי צפון וכ-120 מטר לפני צומת נתק'ה סטתה מנתיב נסיעתה שמאליה לנתייב שמאלה, תוך כדי סיכון לי כשלעצמה באופניו. לציין אני נהג לבדי כשוטר במקום....כאשר הנהל סטתה שמאליה לנתייב שלי הדבר היווה סיכון ממש כיון שהיתה קרבה מסוכנת ממוני והרכב הנהל ואז צפרתי ובלמתי ורכב הנהל חזר לנתייב ממנו סטה אליו.
4. בדברי הנגגת נרשם: אני ראייתי אותו וחזרתי לנתייב שלי. תגובה שנייה: לא מוכנה לקבל את דברי הנהג שרשמת אותי לפנות שמאליה וראייתי את האופנו וביטلت את האיותות והמשכתי הלאה.

מטעם ההגנה העידה הנאשם וכך מסרה עדותה בביבה"ש:

אין לי מה לשאול את השוטר. לא הייתי נלחמת ובאה לפה. אין פה נקודות, מדובר ב- 250 ק' קנים. הוא טוען 120 מ' מהצומת, איך יכול להתהלך סיפורו כזה תוך כדי נהיגה. אני כופרת, אוטתי, ראייתי

עמוד 1

שביטלי והמשכתי. הוא היה מאד בוטה. הוא כתב את הדוח כפי שהוא כתב לאחר שלא הסכמתי לניסוח שלו. כתבתי את הניסוח שלי. מצגיה בפניו בהמ"ש. נסעתי לבבש חיפה עכו, הייתי צריכה לפנות בצוות נתקה לצד שמאל. אני נהגת ואשת מכירות בחברה. הייתי צריכה להכנס לבבש השירות שם, אותן הנסיבות, הסתכלתי, ראייתי קטנווע, אפלו לא ידעתי שהוא שוטר, ביטلت את האיות והמשכתי הלאה. אז הוא התחליל לצפור לי, הגענו ביחס לרמזוור והוא עשה לי תנועות ביד לעצורה. הוא צפר לי כשהגענו לצומת. לא סטייתי. רק אותן הנסיבות. הגענו לצומת, הוא עשה לי תנועות עם היד, עצרנו ליד תחנת הדלק. הוא עם קסדה ואני שואלת אותו מה היה דין ודברים. ביקשתי ממנו להסיר את הקסדה כי לא ידעת מי הוא. אמר שאני חוצפנית. זה כל הסיפור. אמרתי שאני לא מודה, זה לא נכון. ככה התנהל. נתן לי דוח. אמר שם לא הייתי מדברת בקשר לא ראייה היה נתון לי אחרת. על מה? אני באתי לפה, הפסדתי שני ימי עבודה כדי להגיה לפה להגיד לא תמד השוטרים צודקים. אני מאמין בחופותי, מה שקרה זה מה שקרה מבחינתי.

4. מאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, יכול כי הנאשםת כלל לא גרמה להפרעה או סיכנה את התנוחה, כפי שעולה מגרסתה הנ"ל, מה גם שלא ברור מגרסת השוטר מה היה המרחק ביןו לבין הנאשםת עת לטענתו היא סטה לנתיב נסיעתו. אף מהشرط שצירק השוטר לחומר הראיות עולה כי גם אם סטמה הנאשםת כתענתה, אין מדובר בסטייה של חילך קטן מרכיבה. לפיכך, הגעתו למסקנה כי אין מקום להעדיף גרסה על פני ראיותה ויש מקום במקרה דין לזכות את הנאשםת מחמת הספק.

ניתנה היום י"ב בתמוז תשע"ח, 25 ביוני 2018 בהעדר הצדדים